

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

1.nodaļa: Īsākais ceļš – varoņdarba ceļš.

46.

Pirms kosmiskajiem termiņiem ir iespējams paaugstināts spiediens un pat slimīgas sajūtas, tāpēc Mēs ieteicam izkopt svētsvinīguma jūtas. Šīs jūtas saucam par spārnēm. Bez svētsvinīguma varoņdarba stari nemirdz. Apstiprināšana arī vajadzīgs svētsvinīgums. Šāds sliekšnis Templim būs vispiemērotākais.

Pildīsim sirdi ar svētsvinību.

47.

Uzpurēšanās ir viens no drošākiem ceļiem uz Brālību. Bet kādēļ norādīts – saudzēt spēkus? Šeit nav pretrunas. Zelta ceļš, apvienošanas ceļš apstiprina abas kādības – ir varoņdarbu, ir saudzību, jo citādi visi kļūtu pašnāvnieki. Varoņdarbu veic pilnīgi apzināti un atbildīgi. Atkal kādam šķitīs pretruna, bet augstākā atdevība, mīlestība uzvarētāja var iemācīt apvienot augstākās kādības.

48.

Svētsvinība jāizrunā atskārstot Bezrobežību. Daži brīnās kāpēc grāmata “Bezrobežība” dota pirms turpmākām daļām? Bet kā gan iespējams izprast “sirdi”, “Hierarhiju”, “Ugunīgo Pasauli” un “Aum”, ja iepriekš nebūs jēdziena par “Bezrobežību”. Nevienam no minētajiem jēdzieniem nevar būt nobeigtība. Cilvēks neietvers nevienu no tiem, ja nebūs ieelpojis Bezrobežības aicinājumu. Vai gan iespējams cilvēka sirdi uzskatīt par zemāku materiālu orgānu? Vai gan “Hierarhijai” var ierādīt vietu ierobežotā telpā? Ugunīgā Pasaule tikai tad iemirdzēsies, kad tās liesmas laistīsies Bezrobežībā. Ja “Aum” ir augstāko enerģiju simbols, tad, vai gan tās var ierobežot? Tālab izrunāsim Bezrobežību svētsvinīgi.

49.

Cilvēce cer – lūk, pāries šis visgrūtākais, bet pēc tā sāksies saldā Amrita. Ko gan nodomās cilvēki, ja tiem sacīs, ka grūtajam sekos visgrūtākais! Varbūt cilvēki mēģinātu nozust no cilvēciskā ceļa! Bet kurp gan tiem aiziet? Tikai tas izbaudīs Amritas saldmi, kas nenobīsies visgrūtākā.

50.

Patieso svētsvinīgumu rada augstākais spriegums. Svētsvinīgums nav ne aprimšana, ne apmierinātība, nedz gals, bet gan tieši sākums, tieši apņēmība un gājiens pa Gaismas Ceļu ir Neizbēgamas Grūtības, kā traukšanās riteņi. Neizbēgami ir drausmīgi spiedieni, citādi eksplozija būs vāja. Bet vai gan prieks atnāk vieglprātībā? Tajā tikai kārtība, bet likums ir gara triumfā. Gara triumfs ir nesatricināmo principu apstiprinājumā. Kad paceļas Pasaules Karogs, tad jābūt svētsvinības pilniem.

50.a

Mīlestība, varoņdarbs, darbs, jaunrade – šis augšupejas virsotnes jebkurā pārkārtojumā saglabā augšupejas traukšanos. Cik daudz neparedzētu jēdzienu tie

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

1.nodaļa: Īsākais ceļš – varoņdarba ceļš.

ietver! Kāda gan ir mīlestība bez pašaieliedzības, varoņdarbs bez vīrišķības, darbs bez pacietības, jaunrade bez sevis pilnveidošanas! Un šo svētīgo vērtību karapulku vada sirds. Bez tās pat tie vispacietīgākie, visvīrišķīgākie, vistrauksmainākie līdzināsies aukstiem zārkjiem! Zināšanu apgrūtināti, bet ne spārnoti būs bezsirdīgie! Ir smagi nokavēt aicinājumu! Ir smagi pilnīgi nesekot Hierarhijai! Bieži cilvēki pūlas slēpt paši no sevis atteikšanos no Hierarhijas. Ceļiniek, vai spēj vaļsirdīgi atzīt savu gatavību sekot Hierarhijai? Varbūt tava gatavība ir tikai līdz pirmajam pagriezienam, līdz pirmajai pakāpei, kur tikai Hierarhija var palīdzēt? Vai tu neaizmirsīsi to tieši grūtajā stundā vai atcerēsies Hierarhiju tikai pārticībā?

Pat mācīšanas sākumā jūs ne reizi vien bijāt pārsteigti pat par tuvo pagriezienu un novirzīšanos. Varat saprast, cik smagi ir redzēt, ja māceklis, būdams jau uz sliekšņa, bieži steidzīgi iebēg mājā. Mana Roka pastāvīgi ir ar tiem, kas iet pilnīgā gatavībā.

51.

Neaizmirsīsim saukt cīņā, nepagursim mudināt tvert šķēpu, kas nesīs Pasaulei mieru. Ne visur mēs uzsvarojam biedus, bet varoņdarbs ir nepieciešams kā gara barība.

52.

Patiesi, Visumā nekas neatkārtojas, Bet tomēr visindividuālākā parādība ir cilvēka sirds. Bet kas gan izmērīs šo bezdibeni? Kas gan uzņemsies uzdevumu izskaidrot un atgādināt tautām par sirdi? Ne likumziņi, ne ārsti, ne karavīri, ne garīdznieki, bet gan diženā Kalna Māsas uzņemsies svētsvinīgo pienākumu uzlikt vienu roku uz slimās sirds, ar otru norādot uz bezrobežīgo svētdevu. Kas gan izpratīs mīlestības svētsvinību, kas savieno sidraba pavedienu ar Augstākās Sirds cietoksni? Tālab Mēs izsūtām Māsas sirds varoņdarbā. Nav iespējams manifestēt Augstākās Sirds neaptveramību neatīstītas apziņas izpētē. Bet jums jāgūst sekmes svētsvinības ietveršanā. Jūsos jau jāattīstās rūpībai, neaizvainot svētsvinību ar kaut ko sīku, nesamērīgu. Ar tādu mērogu izies Kalpošanā Kalna Māsas. Tā Viņas norobežos ļaužu sirdis no negodīguma un smirdoņas, ko radījusi tumsa.

53.

Gluži likumīgi var jautāt – vai gribas pretdarbība stipri traucē psihiskos eksperimentus? Atbildēsim – ārkārtīgi; traucē ne tikai pretdarbīgā griba vien, bet arī sirds nedzīvums. Pat jau sekmīgi izveidotu fenomenu rezultātus mazina pretinieku pretdarbība. Pretdarbīgu spēku klātbūtnē. Nav panākama levitācija vai staigāšana pa ūdens virsu gribas pretdarbības gadījumā, pat iešanai caur uguni un nāvējošai acij nebūs pilnīgas veiksmes. Tālab Maniem padomiem par apvienošanos ir izcilus nozīmi. Tie nav tikai ētiski aizrādījumi, bet arī praktiski nosacījumi. Patniecīga pretdarbība jau ievaino audus. Tāpēc vajag saglabāt svētsvinību, jo šīs jūtas nepieļauj sīkos niecīgos kairinājumus un dezorganizāciju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

1.nodaļa: Īsākais ceļš – varoņdarba ceļš.

54.

Patiesi, sirds nelokāmais, neatvairāmais spēks rada rūdījumu, kas derīgs arī Ugunīgā Pasaulē. Ne spazmatiskā, konvulsīvā traukšanās, bet liesmojošā sirds vada apziņu Augstākajās Pasaulēs. Paudīsim svētsvinīgumu.

55.

Redzat, cik varena ir svētsvinība. Redzat, kā iespējams sasniegt tieši svētsvinībā. Tālab ne tikai ieteiciet svētsvinību, bet pieprasiet to kā glābiņu: mēs esam tikai uzsākuši svētsvinības ceļu. Ja jums izdosies turpināt, jūs pieredzēsiet brīnumus. Jau mēnesi veicam svētsvinīgu augšupeju. Neskatoties uz kauju, mēs sapulcējamies svētsvinībā. Mēs esam atmetuši visu ārējo un savākuši labuma rezervju izpausmes. Pāri visiem sirds sasniegumiem mirdz svētsvinība. Pie tās aicinām, uz to norādām!

56.

Desmitkārojiet svētsvinību. Vairojiet to, kā pavairo lūgšanu svētsapulces. Kad ejam augšupejas ceļu, uzticiet roku Mums. Steidzieties uz sirds virsotni. Drīzumā sāksim nodarboties ar “Uguns Zīmēm”, tagad stiprināsim sirds kādības un paudīsim tās dzīvē. Sasprindziniet enerģiju par slavu Valdoņiem, svētsvinīgi un vīrišķīgi!

57.

Vai nav brīnišķs eksperiments, kad jūs lietojat sirds enerģiju lielos attālumos un veicināt dižo lietu? Ir iespējams pārbaudīt termiņus un gūt pilnīgu noteiktību. Tālab tik svarīgi pierakstīt galvenās parādības un izjūtas. Tādejādi iespējams cīnīties ar aplamībām, kas apgalvos, ka visur ir tikai nejaušības un sagādīšanās. Tie neizlieto apzinīgi galveno enerģiju, no tā rodas ļaunums ne tikai viņiem pašiem, bet arī visiem pārējiem. Nekas nav ļaunāks par haotisku domāšanu un enerģiju strāvu laupījumiem. Katrs uztraucas, kad tam deguna priekšā izdzēs gaismekli, bet tieši par gaismekļa izdzīšanu var nosaukt sirds enerģijas pārtraukšanu. Nenogurstiet to atkārtot. Enerģijai spēcīgi izplūstot, ir sevišķi kaitīgi izjaukt ritmu ar visikdienišķāko īgnumu. Nekad nevarat zināt, kad vajadzīga jūsu enerģija, tālab svētsvinība ir labākais aizsargs pret lūzumiem un ierobiem; sevišķi Armagedona laikā vajag izvairīties no parastiem mērogiem. Es apstiprinu dižo laiku, kuram var atbilst tikai svētsvinība.

58.

Un atkal nevajag brīnīties, ka veicat labdarības garā, neatceroties tās ķermenī. Dāsns devējs neskaita veltes. Nav iespējams uzskaitīt vārdos gara veltes. Daudzas no tām vārdos pat nav izteicamas, tik ugunīgas tās! Tā pasaulīgie jēdzieni neietver vissmalkāko un cēlāko. Jāatceras, ka liesmainā sirds rada ik stundu to, ko cilvēki dēvē par brīnumu. Tā iespējams radīt ievērojot Visuma likumus. Izlietojiet šo kādību svētsvinīgi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

1.nodaļa: Īsākais ceļš – varoņdarba ceļš.

59.

Jūs zināt, cik ļoti Mēs esam pret visādiem konvencionāliem ieradumiem, bet jāatšķir ieradums no gremdēšanās glābjošā izjūtā. Piemēram, svētsvinība ietver sevī ir sajūsmu, ir augšupeju, ir aizsardzību no ļaunuma, ir vēršanos uz Hierarhiju. Tik glābjošo ir svētsvinība, bet tā ir jāuzņem un jānotur. Kāda gan svētsvinība trūdēšanā un graušanā?! Bet svētsvinīgā apziņā graušanas nav. Tā nekavējoši visā izsmalcinātības lieliskumā izlīdzinās atjaunotnes jumolu. Ne velti svētsvinības atspulgu uzskata par starojošu. Ceļu sākot jānodrošinās ar visiem ceļa piederumiem. Mūsu draugi pasniedz ceļiniekiem labākos ziedus. Svētsvinība uzplaukst purpurā – tā Mēs savācam sirds vītnes.

60.

Nedomāsim, ka mums maz dots, atstāsim šīs šaubas neprātīgiem. Ir dots daudz, no jauna ir stiprināta sirds un pilnā apzinīgumā atļauta tuvošanās Hierarhijai un Smalkajai Pasaulei. Bet vienīgi sirds novedīs līdz Ugunīgajai Pasaulei. Tuvosimies tai bez izbailēm, nesacīsim, ka bez trīsām, jo šie ritma pulsi neizbēgami, tikai tās nebūs izbailes, bet gan svētsvinība.